

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμίαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 24 Ἰανουαρίου 1884

Ἀριθ. 63+140

Σήμερα

μου κατέθηκε μιὰ ἀλλοιώτικη ἰδέα στὸ κεφάλι, νὰ σὰς βγάλω ἀλαμπουργέζικο τὸ φύλλο, νὰ παραρίξω ὅλα τὰ παράπονά σας τὰ δίκαια κατὰ μέρος καὶ νὰ σὰς γράψω περὶ ἀέρος καὶ ὑδάτων, μὲ τὴν ὑποχρέωσι ὅμως νὰ ἦμαι ὑποχρεωμένος νὰ σὰς τὸν βγάλω ἀπὸ τὴν Τετράδι κάθε μέρα τὸν Παληάρθραπο, γιὰ μιὰ μονάχα βδομάδα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μπορέσω νὰ τυπώσω καὶ τόσα ἄλλα γράμματα τῶν ἐπιστολῶν ποῦ μένουσι ἀτύπота.

Σύμφωνοι; — Σύμφωνοι, λοιπὸν ἐμπρός.

Ὁ φίλος μου

συντάχτης τοῦ Ραμπαγὰ ὅταν σὰν συνεργάτης του τοῦ ἔγραφα τίποτα διάταξε καὶ μεῦθεναν κονιάκ, μιὰ μέρα πρῶτεῖχα ἀποζαβωθῆ τοῦ λέω :

— Βρὲ ἀδερφέ, σὰν πολλὰ κονιάκ μὲ τρῖτεις καὶ δὲν θὰ ξέρω τί γράφω.

Καὶ μὲ ἀπάντᾳ ἐκεῖνος φιλοσοφικῶς :

— Δὲν βλάπτει, ὅσο πίνεις τόσο κατεβάζει τὸ κεφάλι, νερουλοῦ καὶ τὸ μυαλό μας νερουλοῦ καὶ τὸ κονιάκ. Πίνε νὰ σφιγῆ.

Ὅταν ἐργαζόμουν

στὴν Τηλέγραφο, ἐπειδὴ ὁ φίλος Σιβιτανίδης ἦτανε στὸ σχολόνι του, ἀπὸ πάνω στὰ διάφορα ποῦ εἶχα γράψει, τοῦ ἔγραφα πρῶτο πρῶτο καὶ τοῦ τὰ ἔστειλα νὰ τὰ ἐπιθεωρήσῃ, τὸ ἐξῆς διάφορο.

Κύριε Σιβιτανίδη.

«Ποῦ θὰ μὲ ὑπεχρέωνες ἂν ἀπόψε μὲ παρέξετε ἀπέναντι τῆς ἀντιμισθίας μου κατὶ τι, ἐπειδὴ ἔχω ἀνάγκη».

Τὰ πᾶσι ὁ τυπογράφος Γιάνης μέσα καὶ τοῦ λέει ὁ Σιβιτανίδης. — Πολὺ καλὰ, τὸν ξέρω τὸν Γιάννη, νὰ τυπωθοῦν.

Ἔξετε τί κάναν οἱ τυπογράφοι;

Πᾶν καὶ στοιχειοθετοῦν ὡς πρῶτο διάφορο, τὸ :—Κύριε Σιβιτανίδη πληρώσατέ με μέρος τῆς μισθοδοσίας μου. — Καὶ τοῦ ἔστειλαν τῆς διορθώσεις γιὰ νὰ τῆς δῆ.

Τὴν ἄλλη μέρα πᾶν καὶ μὲ λέει ὁ Σιβιτανίδης, αὐτὰ κύρ Γιάννη, εἶναι μασκαραλίκια, καὶ ἄλλοτε τέτοια χωρατὰ νὰ μὴ τὰ κάνης.

Ἐγὼ χωρὶς νὰ ξέρω τίποτα τί συνέβηκε, τοῦ ἀπάντῶ :

— Ἐχετε δίκαιο, ἀλλὰ φαίνεται πὼς δὲν ἐλάβατε ὑπ' ὄψιν τὴν χθεσινὴ σημείωσί μου.

— Τὴν ἔλαβα καὶ τυπωμένη μάλιστα.

— Ἄ ἔτσι; Ὅθι τὸ κάναν γιὰ τὸ ἐπισημότερον.

Ὁ φίλος μου

Κουρτίδης ποῦ γράφει στὴν Διάπλασι τῶν παιδῶν, μούπε μιὰ μέρα.

— Πὼς σοῦ φάνηκε τὸ χθεσινὸ διήγημα ποῦ ἔχω στὴ Διάπλασι;

— Ἀριστούργημα.

— Τὸ διαβάσατε;

— Ὅχι, μὰ .... θὰ μὲ τὸ φέρουν τὸ βράδυ.

Ὁ φίλος συντάχτης

τῆς Ἀκρόπολις, ὅταν ἦμον συνεργάτης του μὲ εἶπε μιὰ θυμωμένος :

— Ἡ σημερινὴ ἐπιφυλλίδα σου εἶναι παραξυλωμένη καὶ μέρα ἄφησε τὰ χωρατὰ, ἔτσι τὸ φύλλο πέφτει,

Καὶ τοῦ ἀπάντῶ ἐγὼ :

— Μὰ σεῖς δὲν τὸ παρατηρήσατε;

— Ὅχι, βέβαια, μὲ λέει ἐκεῖνος, κατὰ λάθος δὲν τὸ παρατήρησα, ποῦ νὰ ξέρω τί ἔγραψες σὺ.

— Ἄμ κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο, τοῦ λέω ἐγὼ.

Ὁ φίλος μου

ποιητῆς Σουρῆς, ἔχει μιὰ ἀφέλεια καὶ ἄμα συναπαντήσῃ κἀνέναν στὸ δρόμο τοῦ λέει :

— Δὲν κερνάς τόρα κἀνένα καφέ;

— Μὰ δὲν ἔχεις σὺ δεκάρα;

— Ἐχω, λέει ὁ Σουρῆς, ἕνα τάλλαρο, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ τὸ χαλάσω. σὺ ἔχεις χαλασμένα.

Ὁ φίλος

ποιητῆς καὶ δικαιορμόιος Κ. Ἐένος ἔγινε σοβαρός :

Μιὰ μέρα τὸν συναντῶ στὴ βουλή καὶ τοῦ λέω :

— Κάτι δὲν μᾶς κουβεντιάζεις πιό; Παρὰ ἀψήλωσε ἡ μύτη σου.

Πιάνει ἐκεῖνος τὴν μυτάρια του καὶ μὲ ἀπάντᾳ :

— Μωρὲ καλὰ μὲ λές. Παρὰ μεγάλωσε.

Πρόγραμμα του Υπουργείου και πρόγραμμα της Αντιπολίτευσης.

— Θα καθ' το σπίτι της κυρίας Μπαλακάνη, τί μ'ας πειράζει έμ'ας.

— Ωραία δουλειά, και αν καούμε και μεις;

— Αί και τί μ'ας πειράζει έμ'ας.

Χθές

Έμαθα πώς ότι από μια ημέρα αρχίτερα είχαν κάπου τυπωθή οι κερδίζοντες αριθμοί του Λαχείου των Αρχαιοτήτων.

Έπειδή το ζήτημα του Λαχείου αυτού αποβλέπει σε έθνικό σκοπό, είδοποίησα τον διευθυντή της Αστυνομίας ως καθώς προέλαβε και έκανε και ο συντάχτης της Ν. Έφημερίς.

Τό βράδυ με βρήκε ο Χαράλαμπος ο κλητήρας, αφού βγήκε τό λαχείο και μου λέει θυμωμένος :

— Είσι τσαναμπέτης, γιατί αν άφινες και εϋγεναν οι ψεύτικοι αριθμοί του λαχείου έγώ τόρα θα κέρδιζα, και ιδού ο αριθμός μου.

- Μά είναι ψεύτικος.
- Ψεύτικος, ή άληθινός έγώ δέν ξέρω. Είναι τυπωμένος;
- Μάλιστα, αλλά είναι ψεύτικος.
- Ψεύτικος; Δέν ξέρω 'γώ, έγώ ένα μόνο ξέρω πώς άφου μού πσε τυπωμένος μάλιστα ο λαχνός, ή εταιρία έπρεπε νά με πληρώση.

Μια μέρα

σάν Άνθρωπος πήγα κ' έγώ πρὸς ανάγκη μου, (με συμπάθειο) στον κήπο του Δάσους.

Όταν βγήκα δέν είχα νά πληρώσω μια πεντάρα στον άποπατοπόρτη και του λέω :

- Δέν έχω λιανά άπάνω μου, μου κάνεις πίστωση;
- Εϋχαρίστως, μά πότε θα μου τήν πληρώσης;
- Όταν ξαναχεστῶ και έρθω πάλι.
- Αί είμαστε σύμφωνοι.

Τόρα άπορώ πώς δέν έμαθε και αυτό τό χρέος μου ο Καρύδης νά μου κάνει άγωγή, και πάει κοντά στα άλλα χρέη μου και ένα χέσιμό μου. (Με συμπάθειο και πάλι).

Προχτές

περνούσα από τον δρόμο του Έρμου και χαιρέτισα τον βασιλέα που τον είδα πεζό.

Μουδγανε και κείνος κατά την συνήθειά του τό καπέλο του; όπως χαιρετά και όλους τους χαμάλιδες.

Ο συνταγματάρχης κύρ Στεκούλης που βρέθηκε από τύχης λίγα βήματα από πίσω μου άκουσα νά λέρ σ' έναν φίλον του.

— Βλέπεις τί ύπόληψη χαιρεί ο Παληάθρωπος; Τόν χαιρετά ως και ο βασιλέας.

Ο άλλος. Έτσι; Ου αυτό θα νη πώς είναι μεγάλος Άνθρωπος.

Συνεταιρισμός

Μια βραδυά ύστερα από τή μεσάνυχτα για νά δοκιμάσω τον φίλον μου Καρύδην του είπα, μπροστά στον Σουρή :

— Και πώς θα κάνωμε τόρα που δέν έχεις νά μ'ας δώσης παραδες;

Και μου λέει ενείνος :

— Τι νά σ'ας κάνω; Έχω μια δραχμή νά φάω στο σπίτι μου αύριο, θέλέτε νά τήν μοιράσωμε;

Και του λέω γώ :

— Μά τί, ήρθαμε νά κάνωμε συνεταιρισμό φτωχίας;

Τά δώρα του στρατάρχη πρωθυπουργού πρὸς αϊώνια δόξα του.